

Czwartek, 15.04.2021

Temat tygodnia: Z kultura za pan brat

Temat dnia: W świecie kultury

Cele ogólne:

- kształtowanie wartości dotyczącej szeroko rozumianej kultury, w tym kultury osobistej;
- rozwijanie słownika czynnego;
- nabywanie umiejętności dotyczących używania zwrotów grzecznościowych w życiu codziennym;
- wyrażanie radości z uczestnictwa w zabawach ruchowych;
- rozwijanie wielu grup mięśniowych;
- rozwijanie pamięci słuchowej;
- czytanie globalne wyrazów: *proszę, dziękuję, przepraszam*

Przebieg dnia:

1. **Powitanka** „Wszyscy są” <https://www.youtube.com/watch?v=h9wMpq8kqkA>
2. **„Kulturalny wieczór” – rozmowa o kulturze na podstawie opowiadania.**

Kulturalny wieczór

Maciejka Mazan

– Jacuś, pobaw się ze mną – poprosiła Nikola.

Jacuś nie bardzo miał ochotę, ale tego dnia w przedszkolu było mało dzieci i zaczęło mu się nudzić.

– No trudno – powiedział. – A w co?

– W kulturalny wieczór. Ja będę wielką damą, tak jak moja mama, a ty będziesz moim narzeczonym.

– Wykluczone – oznajmił Jacuś i zrobił w tył zwrot.

– I zabierzesz mnie do cukierni na tort i ciastka z kremem! – dodała Nikola.

Jacuś Placuś bardzo lubił wszelkie słodczyce, a zwłaszcza ciasta.

– A będzie tort czekoladowy? – spytał.

– Co tylko zechcesz – obiecała słodko Nikola.

Więc Jacuś niechętnie wrócił.

– A teraz weź mnie pod rękę – rozkazała Nikola.

– Dlaczego? – jęknął Jacuś.

– Bo tak jest kulturalnie. Poza tym będziemy mówić „proszę uprzejmie” i „dziękuję uprzejmie”, ponieważ to też jest kulturalne.

Jacuś wziął Nikolę pod rękę i podszedł z nią do stolika.

– I co teraz? – spytał.

– Teraz przychodzi kelner, a my zamawiamy ciastka – wyjaśniła Nikola. – Ja poproszę uprzejmie cztery rurki, pięć kawałków szarlotki i wuzetkę, ale małą, bo muszę dbać o linię, jak moja mama.

– A ja... – zaczął Jacuś.

– I jeszcze koktajl śmietankowo-truskawkowy! – wpadła mu w słowo Nikola.

– A ja poproszę tort czekoladowy...

– Opowiedz mi, jak ci minął dzień – przerwała mu Nikola.

– Przecież dzień jeszcze nie minął – zdziwił się Jacuś.

– Wiem, ale to kulturalnie tak spytać – oznajmiła Nikola.

– Oho – odezwał się Bobek, który akurat przechodził obok nich. – Jacuś, co robisz?

– Idź stąd – rzuciła Nikola. – Jacuś jest zajęty.
 – Jacuś, nie pokopiemy piłki? – spytał Bobek.
 – Za moment – wymamrotał Jacuś. – Tylko zjem tort.
 Bobek zrobił wielkie oczy.
 – Jaki tort? Tu gdzieś dają tort?
 – Rany, Bobek! Jak ty wolno myślisz! My się tak bawimy! – wrzasnęła Nikola.
 Bobek wzruszył ramionami i poszedł sobie.
 – No to jak ci minął ten dzień? – spytała znowu Nikola.
 – Tak sobie... – zaczął Jacuś, ale Nikola mu przerwała:
 – O, są moje ciastka! Dziękuję, dziękuję uprzejmie!
 – A ja chciałbym tort – wymamrotał markotnie Jacuś.
 – No już, masz ten swój tort – zirytowała się Nikola i postawiła przed nim plastikowy klocek.
 A potem zaczęła udawać, że zjada ciastka, głośno mlaszcząc.
 – Wiesz co, Nikola... – zaczął Jacuś, lecz nie skończył.
 – Ale pięknie wygląda ten twój torcik! – wrzasnęła Nikola. – Dasz kawałek?
 I zanim Jacuś zdążył coś powiedzieć, zabrała mu cały klocek!
 Tego było już za wiele. Jacuś potrafił wiele znieść, lecz nie mógł tolerować tego, że ktoś zabiera mu tort, nawet na niby!
 – Dość tego – powiedział i wstał. – Już się nie chcę z tobą bawić.
 – Siadaj! – rozkazała Nikola. – Natychmiast siadaj! To, co zrobiłeś, było bardzo niekulturalne!
 – To ty jesteś niekulturalna! – zdenerwował się Jacuś. – Mlaszczesz przy jedzeniu, nie słuchasz, co mówię, ciągle mi przerywasz i obraziłaś mojego kolegę! Dziękuję uprzejmie za taki kulturalny wieczór!
 I poszedł sobie. Postanowił, że nie będzie się już bawić z Nikolą – no, chyba że Nikola zachowa się kulturalnie i przypomni sobie, że oprócz „proszę uprzejmie” i „dziękuję uprzejmie” istnieje jeszcze słowo „przepraszam”...

Rozmowa na temat opowiadania. Rodzic zadaje pytania dotyczące tekstu, np.:

W co Nikola chciała się bawić z Jackiem?

Jak w zabawie miały zachowywać się dzieci?

Czy Nikola zachowywała się w sposób kulturalny?

Co zrobił na koniec Jacek?

3. **„Co to znaczy być kulturalnym?” – burza mózgów.** Rodzic zadaje pytanie, dziecko odpowiada, wszystkie odpowiedzi są dobre. Rodzic może je zapisywać na kartce. Na koniec wraca do tych wszystkich odpowiedzi, systematyzując wiedzę dziecka. Razem tworzą „Kodeks kulturalnego przedszkolaka”.
 - Wiem, jak trzeba się zachować w różnych sytuacjach.
 - Znam i stosuję zwroty grzecznościowe.
 - Słucham rodziców, nauczycieli, wychowawców i wszystkich, którzy ukazują mi prawdę.
 - Współtworzę zasady dobrego zachowania w grupie.
 - Podejmuję w grupie zadania służące dobru innych i mojemu.
 - Bawię się i pracuję z każdym.
 - Słucham innych, czekam na swoją kolej.
4. **„Magiczne słowa” – zabawa dydaktyczna.** N. przedstawia dzieciom sytuacje, a one mają określić jakich kulturalnych (magicznych) słów należy użyć.
 Co mówi dziecko, gdy wchodzi do szatni w przedszkolu?
 Co mówimy, gdy wychodzimy z przedszkola?

Co mówimy, gdy prosimy o dokładkę obiadu?
Co mówimy, gdy dostaniemy ciastko?
Co mówimy, gdy koleżanka lub kolega częstuje nas cukierkiem?
Co mówimy, gdy kogoś niechący popchniemy?
Co mówimy, gdy musimy komuś przerwać rozmowę, żeby poinformować o czymś ważnym?

Na koniec Rodzic przyczepia na tablicy trzy napisy do czytania globalnego: dziękuję, przepraszam, proszę.

5. **„Przeczytaj i zrób!” – zabawa ruchowa.** Dziecko biega swobodnie po pokoju w rytm muzyki. Podczas przerwy w muzyce odczytuje magiczne słowo z kartki, a następnie wykonuje przypisany do tego gest: *dziękuję* – podaje dłoń Rodzicowi, *przepraszam* – przytula Rodzica, *proszę* – wskazuje ręką.
6. Praca z obrazkiem Karta Pracy cz.4 s.2–3 – rozwijanie umiejętności kulturalnego zachowania się.
7. Zabawa ruchowa „ZYGZAK” <https://www.youtube.com/watch?v=xm93WFJ7bNs>
8. **„Nasze zasady” – nauka na pamięć wybranej rymowanki Anny Urszuli Kamińskiej.**

Słucham pani

Panią w przedszkolu wszyscy lubimy.
Z nią się bawimy, jej się radzimy.
Świetnie nas uczy, jest taka mądra.
Warto jej słuchać dla swego dobra!

Czekam na swoją kolej

Gdy przed kolegę ktoś się przepycha,
to w końcu kłótnia z tego wynika.
Ja zawsze czekam na swoją kolej,
bo z kolegami w zgodzie żyć wolę!

Sprzątam po zabawie

Choć bawili się od rana,
cała sala posprzątana.
Teraz tu posiedzieć miło.
Brawo, dzieci! Warto było!

Pomagam innym

Kiedy koledze coś idzie źle,
to, jeśli mogę, pomóc mu chcę.
Zawsze tak robię, to nic wielkiego.
On mi pomoże też w razie czego!